

Прѣдплата.
За година, вѣтрѣ въ Държавата 1
Турска Лира Златна. За 6 мѣсеца по-
дпопнѣ Турска Лира. За година вѣтрѣ отъ
3 Л. Държавата 6 бѣли меджидиета. За 6 мѣ-
сеца 3 бѣли меджидиета

Наслѣдствѣ отговарятъ за заплатѣтъ и
зематъ на 15 едно, като събератъ отъ 5
спомоществованія на горѣ, и на 10 едно,
като събератъ отъ 10 на горѣ.

Отъ няколко мѣста ни пытатъ прѣнами ли
сѣбѣ стойността на вѣстника да ни предложатъ
вѣстника. Въ отговоръ нѣмъ казуваме че прѣнами,
като прѣнами и пощенски тебери, съ тѣзи само
разликъ, че не желаемъ съ това условие и да ни
обязатъ тѣмъ конто така исчатъ да ни вѣснѣтъ
прѣдплатѣтъ или доплатѣтъ си. Нѣмъ правимъ тѣмъ
да са въспознать отъ това ни условие и, ни
кажѣтъ златниѣ лира на каймата, или пѣтъ на-
рочно купуватъ пощенски тебери, което е все ед-
но, ако и да бы имало други средства, и ни ги
предложатъ грошъ за грошъ, когато така ни са
прѣимчива не малка загуба.

Всѣдствие на това нѣмъ сѣмъ принудени да кажемъ
че, като годишната стойность на вѣстника е една
Турска Лира ЗЛАТНА, оная конто желатъ да
го получаватъ и да си прѣдплатѣтъ въ тѣхъ брѣ-
и каймата, трѣба да ни вѣснѣтъ съвзрѣшно-
ко количество съ Лирѣтъ, а не за сто гроша те-
бери или 100 гроша кайма за една Лира; защото
Лира сега за сега за една Лира са даватъ 114 гр.
бѣли меджидиета, а съ каймата са купуватъ и пощенски
тебери, та така нѣмъ никакъ редкѣната губи отъ
годишната стойность 14 гр. и отъ 6 мѣсеца 7 гр.
Редкѣната.

ЦАРИГРАДЪ, 8 Октомври 1876.

Ужасно е положеніето ни; ако за-
ирѣкнемъ не знаемъ да ли ще осмѣ-
нѣмъ; търговията ни и малката ни ин-
дустрия са намѣрватъ въ застои и раз-
стройство, като отъ къщата си на
вѣтрѣ не можемъ да излиземъ; гладътъ
тѣмъ на вратата ни и нѣмъ не знаемъ
на кой Богъ вече да се молимъ, не
за спасеніето на душѣтъ ни, а за о-
пазваніето и на самый си животъ.
Който е най драгоцѣното нѣщо на
1/4 тоя лѣжовѣтъ сѣтъ! Отъ обирѣ, у-
бийства и всѣкакъ видъ злоупотре-
бенія не можемъ да отворимъ очитъ
губи и да припечемъ пѣтъ пари за да
напрѣхранимъ челядитъ си и да запла-
тимъ тѣжкѣтъ си давини, а камо ли
да помислимъ че и нѣмъ сѣмъ народъ и
малко народъ да са погризимъ за дру-
го едно по-охоло помпупанѣ; по-
могнете ни, избавѣте ни отъ Черкезы
и други разни злосторници, и нѣмъ ще
идите еще единъ път и на дѣло на-
пѣтъ искренности и прѣдпадѣтъ къмъ
Държавѣтъ, който съ засидѣтелство-
на нѣмъ си трудолюбѣ нѣмъ сѣмъ въ сѣ-
тояніе всѣчески да подкрѣпимъ и о-
дѣствимъ, стига само отъ крѣво-
пѣйцы животѣтъ ни да осигурите.

Такъвъ бѣхъ ето развѣснѣтъ сѣ-
мѣтъ умолители думѣ, конто грѣмо-
ласно и отворѣтъ изъ нашето отече-
тво са отправахъ и прѣтъ вѣстницѣ
и съ прошенія до великѣтъ на вѣр-
ето си и славни Везири на Османскѣтъ
Държавѣтъ — общото туй отечество на
сѣмъ безъ исклученіе на всѣкѣ жи-
вѣтъ въ нѣмъ народѣ. Такъвъ бѣхъ
еотъ послѣднитъ усилія на българскѣтъ
народъ за продобруваніе на неговото о-
тѣлно положеніе и прѣжалостно съ-
мѣстопіе. Съ вѣтъ до небеса той за-
мѣшаваше въздухѣтъ на своѣтъ ба-
шинѣтъ, и чинеше са че нѣмъ кой да
го чуе, нѣмъ кой да са смѣли за него.
И увѣ! Тогазъ когато той еще са
хранеше съ сладки надѣждѣ за едно
както-годъ улучшеніе на положеніето
сѣмъ, когато високи и пѣлни отъ сѣ-
страдаіе и великодушіе царскѣ Хам-
тове са издадохъ и разни заповѣди
са рѣсприхѣтъ отъ честното царско
правителство за поправленіето на зло-
то до всѣкѣтъ управители, до всѣкѣтъ
терини и долни по областѣтъ чиновницѣ,
вѣтъ отъ конто бѣхъ, може са каза,
единственната причина на все що е
убѣствено и сѣспително за всѣкъ
Държавѣтъ, Българскѣтъ народъ като
отъ грѣтъ поразенъ са изведѣтъ спо-
ранъ, глухо мѣлчаніе настанѣ и отъ
вѣтъ на вѣтъ са заупоше само ед-
нѣтъко стѣпаніе, подобно на гласѣтъ
отъ вѣтрѣный низъ висока канарѣ
повалѣтъ въ умирающе положеніе
онѣтъ!

Какво са случаваше? Отъ глѣкъ-
който раздѣлихъ самитъ опѣтъ,
конто причинихъ тойни непадѣтъ прѣ-
вѣтъ, едва ли можеше да са разбере

НАПРЪДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

подписватъ на подобни мазбаты, не
мыслятъ ли тѣ че съ това правитъ по-
голъмо зло на народѣтъ си и отъ са-
мытъ злосторници, и на правителство-
то съ свонѣтъ глупавы постанѣтъ? Градѣтъ
напрѣмъ отъ горѣчеченный
градѣтъ, като нѣмъ са додѣла отъ чер-
кезскѣтъ и башибозуцкѣтъ обирѣ и убѣй-
ства, и като не намѣрвали защитѣ отъ
мѣстѣтъ властѣ, рѣшили са да сѣ от-
правятъ съ единъ телеграммъ до ве-
ликиѣтъ везири, което и направилъ сѣ-
гласно съ осемъ села отъ Казанѣтъ, за
да му поискатъ защитѣтъ. Великиѣтъ
Везири, като прѣлъ телеграммѣтъ, от-
правилъ са до мѣстѣтъ властѣ, по-
искали разисненія и пыталъ да ли е
истина това. Но каймакѣмѣтъ и агитѣ,
докочены отъ тѣзи законѣкъ постанѣтъ
на населеніето, защо не сѣмъ ги извѣ-
стили прѣдварително, свикватъ бѣгар-
скѣтъ азанъ въ конака и насилственно,
казуваѣтъ, ги принудили да подписѣтъ
че нищо подобно не сѣществувало.
Не знаемъ само да ли почтенныѣтъ а-
занъ сѣмъ подписали и телеграммѣтъ до
Великиѣтъ Везири, и ако е така, нека
самы размыслятъ какво положеніе сѣмъ
си сами създали и какъвъ честь за-
служаватъ прѣдъ разумныѣтъ хора.

Всѣдствие на това нѣмъ сѣмъ принудени да кажемъ
че, като годишната стойность на вѣстника е една
Турска Лира ЗЛАТНА, оная конто желатъ да
го получаватъ и да си прѣдплатѣтъ въ тѣхъ брѣ-
и каймата, трѣба да ни вѣснѣтъ съвзрѣшно-
ко количество съ Лирѣтъ, а не за сто гроша те-
бери или 100 гроша кайма за една Лира; защото
Лира сега за сега за една Лира са даватъ 114 гр.
бѣли меджидиета, а съ каймата са купуватъ и пощенски
тебери, та така нѣмъ никакъ редкѣната губи отъ
годишната стойность 14 гр. и отъ 6 мѣсеца 7 гр.
Редкѣната.

Черкези и Башибозуцы бѣхъ пакъ
думѣтъ, конто сѣмъ прѣспинѣлъ гласѣтъ
излизавѣтъ отъ устѣта на всѣкѣтъ, Чер-
кезы и Башибозуцы бѣхъ, и до днесъ
сѣмъ, на устѣта на всѣкѣтъ, Чер-
кези и Башибозуцы прѣспинѣтъ всѣ-
ко това, чува са отворѣтъ.

А каква е въ сѣщность работата?
Ако земемъ за капиталъ това що раз-
сказахъ и слѣдуватъ еще да разска-
зѣтъ всѣкѣтъ безъ исклученіе мѣстѣтъ
вѣстницѣ за все що са е случило, и
ако сѣмъ отъ рапортыѣтъ конто да-
дохъ разни комисіи както за сѣсто-
ніето на изгорѣныѣтъ села, на опусто-
шенѣтъ дносѣ, а богаты и плодѣсны
по напрѣдъ полегѣ, и на исканеніи
неисключиво чѣловѣческѣтъ сѣмъства,
нѣмъ виждамы че главната причина на
всѣко това е было обрѣженого про-
тивѣтъ властѣтъ възставаніе на една
мѣстѣтъ отъ нашѣтъ съотечественницѣ.

Но нашето намѣреніе тука не е да
испытѣмы подробно и по тѣмъ рабо-
тѣтъ за всѣко станѣло. Исто тѣмъ
нѣмъ да вѣзѣвѣмы въ подробно
разскаваніе и имало ли е дѣйствително
възстаніе въ разореното село Боя-
жикѣтъ, въ Сливненско, и другѣтъ, ще
кажемъ само, спорѣдъ свѣдѣніята кон-
то въ послѣднѣ вѣтъ ни са доставѣтъ,
че подъ влияніето на сѣщѣтъ страхо-
ве са намѣрватъ и день-днѣшенъ на-
селеніята по областѣтъ, поради всѣ-
кого недовѣріе между Мюсюлмѣны и
Христіанѣны, недовѣріе, което само дѣ-
ятелната рѣка на честното централно
правителство може да искорени, под-
помагано отъ просвѣтѣны чиновницѣ,
какъто е напрѣмъ, спорѣдъ както
ни разсказѣтъ, бывшіѣтъ Дунавскѣтъ
и сега Одринскѣтъ Валѣи, П. Пр. Аскѣтъ
наша, какъто е бывшіѣтъ мѣтесарѣ-
финѣтъ въ Сливенѣ, Мютевелѣѣтъ въ
Карлово, Каймакѣмѣтъ въ Казанѣтъ
и други.

И дѣйствително, искореняванѣ на
недовѣріето ли може чѣловѣкъ да о-
чѣкава отъ чиновницѣ, конто освѣтъ
че не са погрѣшаватъ за това, отъ ко-
ето зависи мирѣтъ, тишината, а че и
благополучіето на Държавѣтъ, по и въ
случай на извѣршеніи отъ Черкезы или
отъ самозванѣны Башибозуцы — на-
зѣтели ужъ на тишинѣтъ — и отъ
разни злосторници прѣстѣпническѣтъ
дѣла, за да покрѣпятъ своето прямо
или косвенно участіе, за което и
дваждъ повече подлѣжатъ тѣ подъ от-
говорность, искореняваніе на недовѣ-
ріето и вѣдвореніе на мирѣтъ и ти-
шинѣтъ ли може чѣловѣкъ да очѣкава,
казѣмы, отъ поведеніето на такъвътъ
чиновницѣ, когато тѣ, вѣсто това са сѣ-
ранѣтъ и насилственны мѣрѣкѣ употре-
бѣватъ да сѣбѣратъ подписѣмъ че Чер-
кезы и Башибозуцы не ограбѣтъ до-
бытъкъ и изготѣтъ на хората посрѣлъ
младѣтъ и че убѣйства не сѣмъ ставали
пѣтъ минути отъ вѣтъ градѣ, както
това са е случило тѣмъ дни въ Старѣ
Загорѣтъ?

Тука му е мѣстото, мыслѣтъ, да
попытамы и оная конто тѣмъ сѣмъ

подписватъ на подобни мазбаты, не
мыслятъ ли тѣ че съ това правитъ по-
голъмо зло на народѣтъ си и отъ са-
мытъ злосторници, и на правителство-
то съ свонѣтъ глупавы постанѣтъ? Градѣтъ
напрѣмъ отъ горѣчеченный
градѣтъ, като нѣмъ са додѣла отъ чер-
кезскѣтъ и башибозуцкѣтъ обирѣ и убѣй-
ства, и като не намѣрвали защитѣ отъ
мѣстѣтъ властѣ, рѣшили са да сѣ от-
правятъ съ единъ телеграммъ до ве-
ликиѣтъ везири, което и направилъ сѣ-
гласно съ осемъ села отъ Казанѣтъ, за
да му поискатъ защитѣтъ. Великиѣтъ
Везири, като прѣлъ телеграммѣтъ, от-
правилъ са до мѣстѣтъ властѣ, по-
искали разисненія и пыталъ да ли е
истина това. Но каймакѣмѣтъ и агитѣ,
докочены отъ тѣзи законѣкъ постанѣтъ
на населеніето, защо не сѣмъ ги извѣ-
стили прѣдварително, свикватъ бѣгар-
скѣтъ азанъ въ конака и насилственно,
казуваѣтъ, ги принудили да подписѣтъ
че нищо подобно не сѣществувало.
Не знаемъ само да ли почтенныѣтъ а-
занъ сѣмъ подписали и телеграммѣтъ до
Великиѣтъ Везири, и ако е така, нека
самы размыслятъ какво положеніе сѣмъ
си сами създали и какъвъ честь за-
служаватъ прѣдъ разумныѣтъ хора.

Всѣдствие все на истото недовѣріе
между Мюсюлмѣны и Христіанѣны, ето
що ни пишѣтъ изъ Казанѣтъ съ по-
слѣдѣныѣтъ пошѣтъ: «Минѣмѣтъ поне-
дѣльникъ вечерѣтъ, частѣтъ по 4 1/2, Кай-
макѣмъ бей са извѣстѣлъ, че телеграфѣтъ
тѣмъ между насѣ и Старѣ Загорѣтъ е сѣ-
санъ. Въ конака сѣмъ турѣтъ и
перѣзбраши нѣмъ отъ Турѣтъ не са
забавѣтъ да кажѣтъ че пакъ сѣмъ из-
лази конѣтъ. Дѣятелный обаче кай-
макѣмъ бей, на чело на 20 забѣтъ,
става на частѣтъ и отива на мѣстѣто,
поправѣ телеграфѣтъ, явива въ Плов-
дивѣтъ, враща са въ Казанѣтъ и уни-
рѣва духовѣтъ. Забѣтъ, че сѣмъ
населеніето на телеграфѣтъ бѣше близо
при Старѣ Загорѣтъ и тамошный кай-
макѣмѣтъ нѣмъ ли хѣберѣтъ отъ това.
Освѣтъ това, въ сѣщѣтъ день была
сѣксана жидѣта и между Старѣ и Но-
вѣтъ Загорѣтъ. Турѣтъ казѣвъ че бѣ-
гарскѣтъ конѣтъ сѣмъ сторили това, а
Българѣтъ, че сѣмъ Турѣтъ, конто тър-
сятъ причинѣ и вѣтъ за новы клѣпѣ.
Азъ не вѣрѣвамъ ни едното ни друго-
то, на работѣта е че директѣтъ нагнѣлъ,
падналъ е и ископѣлъ жидѣтъ. На-
учихъ са че всѣдствие на това, въ
Старѣ Загорѣтъ сѣмъ затворѣни много
Българи отъ селѣто Дербентѣ. Какво-
то стане ще ви пишемъ.»

Въ заключеніе и безъ да испытѣ-
вамы, както казахъмы по горѣ, причи-
нытъ на послѣднитъ злѣчестѣны, конто
постѣпѣхъ нашего отечество, зашто
не му е тука мѣстѣто, нѣмъ повтарѣмы
да кажемъ, че само дѣятелната рѣка
на чест. централно правителство може
да прѣдѣварѣ всякой нѣмъ смущенія въ
Държавѣтъ и да усѣнокъ упѣшеніето
населеніе, а за това непрѣтъно са
изискѣва задрѣжаніето на постоветѣ
нѣмъ или възымшеніето на достѣп-
ныѣтъ чиновницѣ и зачѣстѣніето на не-
достѣпныѣтъ съ други. Какво бы ста-
нѣло, напѣтъ, ако въ това вѣтъ не
бѣше са случилъ въ Одринѣ П. Пр.
Аскѣтъ паша, както и въ Казанѣтъ
каймакѣмѣтъ Халимъ бей?

Настоящее положеніе.

При първото извѣстіе че В. Пор-
та отворѣлъ прѣдложеніята на порѣ-
чителныѣтъ Силы и прѣди да са прѣ-
ме отъ нѣмъ, ако и по начало, прѣ-
мѣрието, европейскѣтъ вѣстницѣ под-
дѣржавѣ идѣтъ, че е необходимо да
навѣзѣтъ флотѣтъ на шестѣтъхъ вели-

кы Силы прѣтъ Дарданѣмѣтъ въ Вѣс-
порѣтъ, што чрезъ едѣмъ такъвъ оу-
пацѣтъ на Цариградѣ да наложѣтъ на
Портѣтъ да прѣме прѣдложеніята на
Европѣ и приложеніето на корѣни
реформѣ въ административнѣтъ си-
стѣмѣ.

Така, Нордъ Дайче Ангелѣмѣ Цай-
туниѣ, който мѣнува за полуофициалѣтъ
органъ на германското правителство,
въ единъ отъ послѣднитъ си листѣве
ето какъ са изражаванѣ: «Ако Тур-
ція не може да прѣустрои админис-
трацѣмѣтъ сѣ, — и истѣрѣята на по-
слѣднитъ чѣтыридѣсетъ годѣны отъ
Гюлханскѣтъ Хатѣи Шерѣфъ дава без-
прѣкословны доказѣтелства за поѣмѣтъ
некаждѣрность, — великиѣтъ Силы, на
конто и собѣтвенныѣтъ нѣмъ интересѣ,
и чѣловѣкожѣбѣныѣтъ нѣмъ дѣлъности, и
общѣто мѣніе на христіанскѣтъ стра-
ны налагѣтъ задѣлженіето да не осѣ-
таѣтъ за напрѣдъ равнодушныѣтъ зри-
тели на ужасныѣтъ събытія, конто са
случавѣтъ въ христіанскѣтъ области
на турѣскѣтъ Държавѣ, великиѣтъ, ка-
зувамы, Силы са намѣрватъ прѣдъ по-
ложителнѣтъ пѣждѣ да са намѣсѣтъ
съ своѣмъ дѣятелность, за да прѣ-
суинѣтъ изворѣтъ на смущенія, отъ
конто можѣтъ отъ минути на минути
да проистѣкѣтъ и по серіозны опас-
ности за всеобщѣтъ мирѣ. Вѣліието
което Россія упражни върху сѣрбскѣтъ
работѣ бы, негли единѣствѣното,
което поправѣ на тѣмъ странѣтъ да
стане еще повече огнище и центрѣтъ за
сѣдѣненіе на всѣкѣтъ възстанѣниче-
скѣтъ стихіи въ Европѣ, конто очѣкаѣтъ
всякого егѣдний случай за да са прѣ-
дѣдѣтъ на разрушѣтелното си дѣло.
Европейскѣтъ Силы, конто взѣхъ въ
рѣцѣтъ си основаніето въ Турѣтъ на
новѣтъ едѣмъ организацѣтъ върху нача-
лата на правѣтъ, не можѣтъ да прѣ-
мѣтъ и никакъ не щѣтъ да прѣмѣтъ
отвѣрѣніето на прѣдложеніята си,
пѣтъ щѣтъ исто тѣмъ да са въспрѣтъ
чрезъ новы подбѣгѣванія. Никогѣтъ об-
стоятелствѣта не сѣмъ были толѣко
благопрѣятны за нарежданіето на той-
зи въпросѣ, и Европа има тѣмъ рѣ-
шеніе да не пропустѣтъ туй благоврѣ-
міе. Постановленіята, конто Турѣтъ не
ще или не може да узакѣни, ще са
направѣтъ въ нѣмъ имѣ отъ самѣтъ
Силы. Почитаніето къмъ турѣскѣтъ
властѣ не може за повече вѣтъ да
останѣ спѣзка за исполненіето на ед-
но дѣло, което не търѣи вече отлага-
ніе, и най вече сега, когато тѣзи
властѣ са изложѣ най явно отъ самыѣтъ
тѣмъ оныя, конто трѣбаѣ да бѣдѣтъ
нѣмъ пазѣтели. Европейскѣтъ Дѣржа-
вы за пърѣвъ своѣмъ грижѣ имѣтъ о-
пазваніето на мирѣтъ, по не можѣтъ
да търпѣтъ за по дълго вѣтъ да глѣ-
дѣтъ мирѣтъ да са излага постоянно
на опасность въ Цариградѣ.»

Такъвъ бѣше настроѣніето на евро-
пейскѣтъ правителствѣ, такѣмъ мѣрѣкѣ
прѣдлагахъ полуофициалныѣтъ тѣхны
вѣстницѣ за досѣженіето на прѣми-
ріето, и слѣдъ него на копѣчный мирѣ,
като основавахъ свонѣтъ въззрѣніа отъ
едѣмъ странѣ на отказѣніето на Пор-
тѣтъ да прѣме прѣдложеніята нѣмъ, а
отъ други, на общѣто сѣгласіе въ то-
ва на великиѣтъ европейскѣтъ Силы, все
до прѣеманіето отъ Портѣтъ по нача-
ло, както казахъмы, на прѣмиріето.

Между това, единъ телеграммъ изъ
Лондонѣ отъ 8 Октомвр. (п.) до аген-
цѣмѣтъ Бордѣано извѣсти, «че почѣ-
ло да са проявѣва нѣкакѣмъ промѣнѣ
на общѣто мѣніе за настоящѣто
англѣйско министерство. Но управле-
ніето на тѣзи агенцѣмѣтъ нека ни дозѣ-
ли, казва едѣмъ отъ мѣстныѣтъ вѣс-
тницѣ, да са сумѣвѣмы за истинѣтъ
тѣмъ на извѣстіето отъ неговѣтъ донос-

никѣ. Зашто едѣмъ по новѣтъ телеграммѣтъ
отъ 10 Октомвр. извѣстѣва, че «г-лѣтъ
Гладстонѣ съ друго едно своѣмъ писѣмо
напада изѣново на англѣйското минѣс-
терство заради Источныѣтъ въпросѣ и
иска свикѣніето на Парламѣнта.» А
знаемъ съвѣрѣнно отъ вѣстницѣтъ,
че народныѣтъ събранія (митингы) ни-
то за минути сѣмъ прѣстанѣли по вѣн-
чѣто царѣво на Великѣтъ Британіѣ и
Ирландіѣ, и англѣйскѣтъ народѣ слѣ-
дува да иска отъ правителството да
измѣни политикѣмѣтъ си на Истоѣкъ, да
са улѣчѣни судѣбѣната на Христіанѣны
въ Турѣко, и да са свѣка извѣпрѣдно
Парламѣнтѣтъ. Тѣмъ като сѣмъ работѣтъ,
нѣмъ не виждамы гдѣ са основѣла до-
писницѣтъ на агенцѣмѣтъ Бордѣано,
които извѣстѣва прѣтъ телеграфѣтъ че са
виждаѣло промѣненіе на общѣто мѣ-
ніе за настоящѣто министерство, осѣ-
вѣтъ ако разбѣра той промѣненіе дѣ-
тъ или три събранія, конто е напѣ-
вила консервативнѣтъ партія, и конто,
разбѣра са, сѣмъ сѣтѣосѣли само отъ по-
слѣдователнѣтъ на политикѣмѣтъ на г-лѣтъ
Дерби и Дизраѣли. А като са земе
прѣдъ видѣтъ колѣко са трудѣ правѣтел-
ството да обѣри идеѣмѣтъ за свѣкѣ-
ніето на Парламѣнтѣтъ и колѣко опас-
но ще бѣде неговѣто положеніе прѣдъ
народныѣтъ прѣдѣставѣтели, конто са сѣ-
бѣратъ извѣдѣтъ слѣдъ едѣнодушнѣто
подѣганѣ на общѣто мѣніе, става
явно че съвѣтницѣтъ на Царѣмѣ Вик-
торѣмѣ са увѣличѣтъ неволнѣ отъ буй-
нѣмѣтъ порѣ на народнѣто мѣніе,
което всѣко друго направленіе можѣтъ
да земе, но не и да са изрази че има
довѣріе въ настоящѣто министерство.

Поискѣта на спомоществованіята ставѣ
въ Цариградѣ при Н. В. Найдѣнова
Рѣдактора и прѣсѣжѣтеля — Агѣнтѣтъ-Ханѣ
лѣ 14.

Статіи и дописѣкѣ за общѣполезны и на-
родѣмъ работѣ са вѣснѣтъ съ благодарѣ-
ніе, по тѣмъ сѣмъ нѣмъ трѣбѣ да сѣмъ сна-
бѣны съ нѣмъ нѣмъ нѣмъ.

За чѣстѣтъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
на рѣдѣ.

Испѣмѣтъ за опѣрѣданѣне статіи и
дописѣкѣ на задѣ са не вѣрѣтъ.

Какъ и да е, а до сегашното съ-
гласіе и изѣобщѣ дѣйствѣванѣ на ве-
ликиѣтъ Силы бѣше здраво порѣчител-
ство за опазваніето на европейскѣтъ
мирѣ, и туй сѣгласіе даване еще по-
ложителны надѣждѣ за дѣйствѣтелното
и съвѣрѣнно исполненіе отъ В. Пор-
тѣ на всѣкѣтъ оныя мѣрѣкѣ, конто
налага дѣшнѣето трудно положеніе на
работѣтъ въ Турѣтъ и конто и вед-
нѣждъ и дваждъ са прѣпорѣчѣны на
Портѣтъ отъ всѣкѣтъ Кабинѣты и
отъ общѣто на вѣрѣтъ мѣніе. По
днесъ великиѣтъ Силы са виждѣтъ въ
разногласіе върху сѣществѣныйѣтъ
прѣдварѣтелный въпросѣ на прѣмиріе-
то, и туй показѣва колѣко тѣмъ сѣмъ далѣтъ
отъ да са спорѣзуемѣтъ тѣмъ лесно и
върху другѣтъ по главныѣтъ въпросѣ,
конто имѣне да са рѣшѣтъ съ общѣ
спорѣзуемѣныѣтъ и сѣдѣствіе.

Извѣстѣно е на нашѣтъ читатѣли, че
В. Порѣта най послѣтъ, слѣдъ едно зрѣ-
ло размѣшленіе прѣмѣ прѣдложеніето на
Силытъ за прѣмиріе, сѣмъ тѣмъ само
разлѣкъ, че тѣмъ поиска што туй прѣ-
миріе да са продѣлѣ до крайѣтъ на
идушѣтъ Мартѣ, т. е. за шѣстъ мѣсе-
ца, когато Силытъ го бѣхъ прѣдло-
жили само за шѣстъ недѣли. Нѣмъ не
знаемъ еще тоѣно причинѣтъ за кон-
то Порѣта е рѣшила да са продѣлѣ
до толѣко туй прѣмиріе, конто при-
чинѣ безъ сумѣніе ще да явива тѣ
въ окрѣжнѣто си до Силытъ писѣмо,
сѣмъ коего нѣмъ едѣмъ тѣмъ дни своѣго
контра-прѣдложеніе. Онуѣ което зна-
емъ е, че истѣлѣкованіето на тѣмъ при-
чинѣ не са е оѣвилѣо както трѣба
отъ странѣ на едѣмъ отъ великиѣтъ
Силы, именѣ отъ Россіѣ коѣмъ, както
извѣстѣватъ послѣднитъ телеграммѣ, не
прѣла шѣстѣмѣсѣчнѣто прѣмиріе, а не-
кала да са прѣмѣтъ англѣйскѣтъ прѣ-
дложенія, подкрѣпѣны вече отъ порѣ-
чителныѣтъ Силы, и конто прѣдложенія
сѣмъ, както знаемъ, да са даде автопо-
мѣ на Босіѣ, Херѣгѣовиѣ и Бѣл-
гаріѣ. До минутѣтъ въ коѣмъ нѣмъ

тъзи редове; още не е станало из-
вѣстно да ли и друга пѣрка отъ Сп-
литъ е подкрѣпила туй отказание на
Росіѣмъ, по отъ прѣвъ погледъ са ви-
жда, че проектътъ за шестмѣсечно прѣ-
мірие не ще да сполучи, защото от-
тѣглянето и на единъ само отъ вели-
китъ Сили е достатъчно да развали
кой и да е прѣдлаганъ проектъ, а за
примѣръ на това може ни послужи
най добръ несполуката на берлинскія
меморандумъ, поради оттѣглянето са-
мо на Англіѣмъ.

Петербургскійтъ Кабинетъ е съоб-
щилъ съ единъ циркуляръ на други-
тъ Сили причинитъ, за които той не
пріема шестмѣсечното прѣмірие, и при-
вѣщо че не знаемъ още подробно
сдѣлчаніето и на тоѣзи циркуляръ,
познаваме обаче поне по главнитъ ар-
гументы на тоя русскій документъ.
Русското правителство блѣжнѣе, че той-
ни дѣлгъ срокъ не ще спомогне за
тѣснокопаніе на Европѣ и че за же-
лателно сматра колкото е възможно
по скоро да са възстанови тишината.
Ако са пріеме едно шестмѣсечно прѣ-
мірие, положеніето на работитъ, казва
русскійтъ циркуляръ, ще слѣдува да
бѣде неизвѣстно, а търговіята и ин-
дустрията ще слѣдуватъ да са намѣр-
ватъ въ разстройство. Заради това,
Росіѣмъ иска да са споразумѣятъ Сп-
литъ, за да накаратъ Турціѣмъ да пріе-
ме едно по късо прѣмірие щото рѣ-
шеніето да са не озага за дълго врѣ-
ме. И отговоритъ отъ другитъ Сили
са очаква съ нетърпѣніе.

За забѣлжаваніе е, че за прѣвъ
пѣтъ Росіѣмъ, отъ началото на настоя-
щитъ въ Истокъ неправилности, зема
едно особено положеніе и са отгѣля
отъ другитъ велики Сили. А туй по-
ложеніе на съединитъ свѣрхъ Им-
періѣмъ не може да са земе за добръ
знакъ въ настоящето критическо по-
ложеніе на политическитъ работи. Отъ
другъ страна, идеята за европейскъ
войнѣмъ, която особено отъ двѣ сед-
мици насамъ почнѣ да са образува
въ Европѣ, безъ сумнитіе ще са о-
сили още повече отъ тѣзи обяснен-
на правителството на Императора А-
лександра. Тѣй вече са говори въ е-
вропейскитъ вѣстници за единъ съ-
юзъ, който станѣлъ между Росіѣмъ и
Италиѣмъ, и другъ единъ са готвилъ
да стане между Австріѣмъ и Англіѣмъ.
Послѣднитъ двѣ Сили ще бѣждѣтъ,
разбира са, естественитъ съюзици
и покровители на Турціѣмъ, въ случай
че Росіѣмъ обяви войнѣмъ. Намѣсваніето
на Италиѣмъ отдаватъ на покритото до
сега желаніе на Италиѣмъ да са
присѣдени на Италиѣмъ останалитъ подъ
австріѣско владѣніе италианскій Ти-
роль, на който жителитъ сѣ Италиан-
цы и по народност и по языкъ. Ита-
лианскитъ вѣстници почнѣхъ отъ нѣ-
колко врѣме насамъ да подкрѣпватъ
туй народно желаніе и да подказватъ
бѣдущи официални домогванія отъ пра-
вителството на царя Виктора Емману-
ила, които ще бѣждѣтъ, въ нѣждѣ,
причина да обяви Италия войнѣмъ на
Австріѣмъ, и причината за съюзъ на
първитъ отъ тѣзи Сили съ Росіѣмъ.
Италиѣмъ обичатъ да повтарятъ че-
сто думитъ на единъ дипломатъ, кой-
то е казалъ: *Единството на Италиѣмъ
е направено, но то не е свършено.*
Ето защо не може да са сматра за
свѣтъмъ невѣроятнѣтъ разгласяванитъ
русско-италианскій съюзъ, срѣщу кой-
то прѣдѣлѣ да излизе единъ австро-
англо-турскій съюзъ.

Самата мисль за едно такво раз-
дѣленіе на по първитъ европейски Сили
въ два противни лагера вдѣхнува
ужасъ на човѣка, който може да си
въобрази катастрофитъ и бѣркатитъ,
които ще послѣдватъ войнитъ. Лон-
донскій *Таймъс* мисли, че само Гер-
манія може да спасе Европѣмъ отъ е-
вропейскитъ войнѣмъ, и призовава на-
мѣсваніето на княза Бисмарка за до-
стиженіето на тѣзи цѣль. Но канцле-
ритъ на германскитъ Имперіѣмъ са
вижда повече расположенъ да стои на
странѣмъ и да бѣде неутраленъ въ ра-
ботитъ на Истокъ, догдѣмъ тѣзи не-
гова неутралност не поврежда равно-
вѣсіето на Европѣмъ и интереситъ на
германскитъ Имперіѣмъ, и *Таймъс* на-
прѣдно призовава намѣсваніето на
княза Бисмарка.

Всичко това е наистинѣмъ обезпоко-
телно, а какво ще бѣде утрѣ?

Словото на г-нъ Нв. Брайтъ.

(Продълженіе отъ брой 101-й).

По можете да ми кажете че двѣ ра-
боти са сполучилъ. Първо, че рус-
ската въ Черно море флота до тол-
козъ са ограничи, щото всяка опас-
ностъ за нападаніе на Цариградъ са
избѣгилъ. и че са унищожилъ покрови-
телственитъ съ трататитъ оправ-
данія на Росіѣмъ надъ христіанитъ
подданици на Портѣмъ и са прѣда-
дохъ на съгласното дѣйствиуване или
на единъ видъ съюзъ отъ всичкитъ
велики Сили. А що са случи? Четы-
ринадесетъ години слѣдъ тѣзи вой-
ни — на 1870 — прусскитъ войски
побѣждавахъ френскитъ воинства. Ан-
гліѣмъ тогазъ бѣше сама, Росіѣмъ са въ-
ползува отъ минутитъ и обяви че не
можеше да търпи омажн унищожителнѣтъ
точкѣмъ на тратата, която имъ исклю-
чаваше отъ Черното море, и прогла-
си имъ като безсилнѣтъ споредъ неимъ си,
и англіѣмъ правителство, като на-
мѣри това за неизбежно, съгласи са
за унищоженіето на тратата. Колко-
то са касеа за прѣнасяніето на по-
кровителството надъ Христіанитъ отъ
рускитъ на Росіѣмъ, въ оныя на ше-
стѣтъхъ Сили — това е похулно за
Росіѣмъ: пейната земя е пригранична
на Турціѣмъ, народътъ и има сѣхитъ
религій сѣ живущитъ въ Турскѣмъ Хри-
стіанитъ, които чувствувашъ единъ сим-
патіѣмъ къмъ неимъ, и за неимъ бѣше по
лесно да наблюдава докаченіята имъ и
огорченіята имъ отъ страна на Тур-
цитъ, еще и нейното пріятелство бѣ-
ше много по ползователно за Хри-
стіанитъ отъ колкото пріятелството на
всякой другъ народъ, който отстои на
големъ разстояніи отъ тѣхъ. Но като
са възложи покровителството на ше-
стѣтъхъ Сили, що са случи? — догдѣ-
то русското покровителство бѣше нѣ-
що дѣйствително, покровителството на
сѣдиненитъ Сили не бѣше друго,
освѣтъмъ шарлатаніи. Никой отъ ше-
стѣтъхъ Сили са не мѣси, и когато мно-
го пѣти са прѣдстави случай да са
намѣсятъ, никой пѣтъ не видѣхъ за
добръ да са намѣсятъ. Прѣдѣлѣтъ на
старанія на тѣзи сила бѣше на вредъ
да владѣе тишината и Султанътъ да
сѣди на прѣстолѣмъ си. А системата
слѣдуваше да са бѣде сѣщата както
и на прѣдѣ, тѣглата да са не зематъ
во вниманіе, гласовѣтъ да са не слу-
шатъ. Съюзътъ на великитъ европей-
ски Сили за покровителствуване на
Христіанитъ бѣше безъ никакво влія-
ніе, и вий сѣборихте единичното дѣй-
ствително вліяніе, безъ да го замѣ-
стите съ друго силно и дѣйствително
нѣщо. Отлични мѣжъе разскажъ въ
последне врѣме тоѣзи въпросъ, по ни-
кой отъ тѣхъ не утвърди че Силитъ
дѣйствително сѣ замѣстили покрови-
телството което упражняваше Росіѣмъ
прѣди крѣжскитъ войнѣмъ. Англіѣмътъ
народъ много работи научи въ по-
слѣдне врѣме, но ги научи твърдѣ
късно. Той научи това що научава
почти всякой народъ слѣдъ нѣколко
войнѣмъ: че сѣмъ били увлечени отъ
страститъ си и отъ своитъ началници.
Въ послѣднитъ тѣзи двадесетъ години
нѣмъ достигналъхъ постепенно до за-
ключеніето, че тѣзи войнѣмъ е била не-
достойна за подвигитъ които са по-
ложилъ, че не е била никакъ потребъ-
на за странѣмъ и че нищо са не спо-
лучи чрезъ неимъ.

По сега имѣхъмъ ново възстаніе въ
еднѣмъ отдалеченѣмъ областъ въ Турціѣмъ
и въ послѣднитъ тѣзи дванадесетъ мѣ-
сѣци ни са изпитѣи еще, че човѣкъ
китъ отъ Въспорѣтъ не само не раз-
бира да плати дълговетъ си, но не
разбира нито да са постарѣе за да
направи това. И народътъ, било пора-
ди паритъ си, било движимъ отъ по-
благородни чувства, състави си едно
мнѣніе свѣтъмъ противоположно на о-
нова, коего имаше прѣди двадесетъ
години, и сега не само сѣмъ распо-
ложени да осѣждѣмъ онѣзи войнѣмъ, но и
строго са изразявали противъ оныя,
които еще слѣдуватъ прѣмѣрѣтъ на
онѣзи епохѣмъ (Рѣжкопѣсканіи).

На дѣло са доказа че ветхитъ на-
ши за тѣзи работѣмъ идеи сѣмъ били глу-
павы, и че свѣршено и много отъ
тогаванитъ ни прѣдубѣжденія сѣмъ
били безмыслени, неправедни и зло-
намѣрени. Сега разбрахъмъ че стра-
ховѣтъ ни какъ Росіѣмъ сѣмъ голѣмѣтъ
си военни средства ще подчини всич-

къ Европѣмъ и ще разруши всичкитъ
уставни правленія и всякъмъ свободѣмъ,
сѣмъ били една глупостъ, на коѣмъ ни-
то дѣцата бѣхъ дали вниманіе. Раз-
брахъмъ въ сѣщото врѣме, че идеята
какъ Росіѣмъ, ако завладѣе Цариградъ,
ще го употреби като единъ прѣходъ
къмъ Индіѣмъ и ще изгони отъ тамъ
Англіѣмъ, била е едно свѣтъмъ безо-
сновно въображеніе. Мислѣмъ да са раз-
брахъмъ по сѣщото време, че идеята
за захващаніето на свободенъ пѣтъ между
Дарданелитъ и Въспорѣтъ, бѣлъ е е-
динъ страхъ, който безъ никакъ нѣ-
ждѣ е обзѣлъ Англіѣмъ. Безъ сумнитіе
нѣмъ народътъ отъ тѣзи странѣмъ не е
познавалъ че въ разстояніе на триста
години слѣдъ прѣвземаніето на Цар-
иградъ не всякогъ, само на търгов-
ски караби е било позволено да прѣ-
минува отъ Средиземното море въ
Черното.

Въ разстояніе на три столѣтія Тур-
ціѣмъ държѣтъ тѣзи тѣснини затворени,
и само на натискѣтъ на русскитъ
силѣмъ са дѣлжѣ събитіето дѣто прѣди
сто години Въспорѣтъ и Дарданелитъ
са отворилъ за корабиѣмъ които идѣтъ
отъ Средиземното море. Желалъхъ да
знаѣмъ за коѣмъ причинѣмъ нѣмъ, които
сѣмъ три хиляди миль далечъ, както
казуватъ, ще постойствува въ шото
Турціѣмъ, като има насъ за съюзици,
да постойствува да затваря тѣзи тѣ-
снини за военнитъ кораби? Помните
ли що направи нашето правителство
прѣди еднѣмъ години? Отиде въ чуждѣ
земѣмъ — въ Египетъ, прѣдпріе да
искупи еднѣмъ голѣмъ частъ отъ единъ
пѣтъ, не естествено, нито създа-
денъ отъ Бога, но искусственъ, кой-
то Френцитъ главно и френскы пары
повечето направилъ, само за да мо-
гѣтъ свободно да минува не само
търговскитъ но и военнитъ кораби,
между Средиземното и Червеното мо-
ре. Ако прочее нѣмъ видѣхъмъ за за-
конѣмъ и потребѣмъ онѣзи намѣмъ мѣр-
кѣмъ, какъ можемъ да оспорваме сѣщо-
то право на Русскитъ, ако тѣмъ мислѣтъ
за добро това, дѣто да са позволява
прѣминуваніето на корабиѣмъ нѣмъ отъ
Черното въ Средиземното и отъ Сре-
диземното въ Черното море? Намѣ-
рихъмъ най послѣмъ че всичко е било
жалостна измама. А чудно бѣше че
не продрахъмъ прѣди много врѣме бу-
лото за да викинемъ въ вѣтрѣшностѣмъ
и да видѣмъ така, че е било една
измама, която е заблуждавала умѣтъ,
или по добръ, която е експлоатирвала
невѣжеството и просѣтъмъ на наро-
дѣмъ. (Удобриѣмъ). Но какво ще пра-
вимъ сега? — (Слушайте, слушайте). —
защото туй е въпросѣмъ. Мнозина отъ
насъ сѣмъ са намѣрили въ таквитъ ми-
нуты на живота, въ които припозна-
ваме глупостѣмъ коѣмъ сѣмъ сторили
да са намѣрили въ тѣсно мѣсто и да
не знаемъ какъ да излеземъ отъ тамъ.
Въ тѣзи минутѣмъ нѣмъ сѣмъ запле-
тени въ тратата отъ 1856, и при-
познавамъ — за правителството и за
неговитъ пріятѣли — че не е лесно да
са освободимъ отъ него, че не е лесно
да са укаже точно що трѣба да сто-
римъ за това. Единъ пѣтъ е слѣду-
ющъ: да вземемъ тратата, да го на-
късамъ на хиляди парчета, да обя-
вимъ че сѣмъ глупци и че за на прѣдъ
до колкото е възможно не щемъ да
подпаднемъ въ такава глупостъ. (Слу-
шайте). И тогазъ ще оставимъ Тур-
ціѣмъ на судбинѣмъ и. Но тогазъ оста-
ватъ прѣговоритъ отъ послѣднитъ
мѣсѣци, отъ които са интересува на-
шего правителство, които Парламен-
титъ не осѣди, и които народѣмъ по
всякъмъ вѣрности свѣршено и рѣ-
шително не бы отвършилъ. Ако не
можемъ да распокѣсамъ тратата, пы-
тамъ, можемъ ли да възвемъ въ прѣ-
говори на новы основанія? Ето един-
ственната дилемма. Ако са не уни-
тожи трататѣмъ, и ако прѣдѣлѣмъ да
работимъ заедно съ другитъ европей-
ски Сили, и ако англіѣмътъ народъ
е пролѣвилъ мнѣніе, колкото са ка-
сае до политикѣмъ му прѣди двана-
десетъ години, тогазъ не е възможно
англіѣмъ правителство да влѣзе въ
прѣговори на новы основанія, на по-
прѣсны начала и да захване еднѣмъ по-
прѣсенъ и по добръ политикѣмъ. (Слу-
шайте, слушайте). Но за зѣмъ честьъ,
во всичкитъ прѣговори които траяхъ
тѣзи години, нашето правителство въ-
рѣвъ въ ветхитъ пѣтъ. То не рачѣмъ да
разбере промѣненіето което прѣтърпѣ

общото мнѣніе, не рачѣмъ да припозна-
емъ станѣлѣтъ прѣди двадесетъ години
погрѣшкѣмъ. Изгубитъ турколюбивъ чу-
ства са виждатъ во всичкитъ обна-
родуванѣмъ прѣвъ Силитъ Книжѣмъ кор-
респонденціѣмъ, въ коѣмъ вижда вся-
кой, че нашето правителство е забра-
вило всичко що трѣбаше да помни, и
че не е научило нищо отъ оныя ра-
боты, върху които бѣше длѣжно да
обърне вниманіето си. То е имало вся-
когъ тѣзи теоріѣмъ прѣдъ видѣ — да
одържимъ Турціѣмъ както си е. Ако
можете, въспрѣте всяко движеніе, по-
не сѣмъ сѣмъ сѣмъ на оражїята, и общо
всяко движеніе трѣба да са въспра-
колкото е възможно по скоро отъ Тур-
цитъ. Направѣте миръ гдѣто и да е,
дайте край на оуѣмъ състояніе, което
угрожава да наруши европейскитъ
миръ, безъ да обращате вниманіе на
състояніето и интереситъ на интере-
сующитъ са населенія. Но догдѣмъ
туй ставане, едно друго движеніе —
и доста серіозно — обземае англіѣ-
скитъ народъ (Слушайте).

Прѣсподнитъ свѣрѣности, които са
измѣривали и отъ които еднѣмъ твърдѣ
малка частъ са обади намъ — тѣзи
свѣрѣности отворилъ очитъ ни и раз-
вѣлнуваха сѣрдцата ни; по догдѣмъ
туй движеніе на прѣдѣмъ и догдѣмъ
тѣзи събитія ни са извѣстивали, пра-
вителството са показваше че нищо не
вижда и нищо не знае. Неговитъ а-
генти твърдѣ малко работи познаваха
и твърдѣ малко работи казуваха. Вѣр-
ното е, че всякой посланикъ на Ан-
гліѣмъ въ Цариградъ и всякой нейнъ
консулъ твърдѣ добръ познава, че не-
пріятни събитія отъ тѣхнитъ страни
непріятно са слушать въ министер-
ството на външнитъ дѣла. (Слушайте,
слушайте). Сѣщото са случаваше и
прѣди 22 години. Нѣмъ указвахъмъ то-
гава какво бѣше състояніето на ра-
ботитъ въ христіанскитъ области на
Турціѣмъ; и имашъмъ обичай да приво-
ждамъ отъ Силитъ Книжѣмъ и отъ изло-
женїята на нашитъ консулы и агенти.
Колко ужасно бѣше състояніето на
оныя области и на вѣтрѣшностѣмъ на
Турціѣмъ: Всичко това сѣрдше лорда
Палмерстона и неговитъ сѣбратія ко-
гато руската война са разскажаше и
сѣмъ разскажаше, и ари сѣмъ разскажаше
вѣтѣмъ нѣмъ говорилъ нѣмъ слу-
шаше, други говорилъ и други слу-
шаша, и когато тѣзи други говорилъ
— и казуваха го това съ срамъ и жа-
лостъ — правителството чрезъ свойтъ
прѣдсѣдатель са прѣсмишаваше на гово-
реното. (Слушайте, слушайте). Тогавъ
сѣрдцата на Англичанитъ туняхъ по
силно, а въ Общискитъ Камарѣмъ поч-
нѣмъ да са образува убѣжденіе, че прѣд-
сѣдательтъ на правителството работи
тѣмъ серіозно и строго, както искаше
тя. Никой пѣтъ не избѣгилъ отъ уста-
му рѣчь осѣдителна за събитїята които
народѣмъ осѣждаше. Никого са не чу
отъ него еднѣмъ рѣчь отъ симпатіѣмъ къмъ
страждущитъ, симпатія по жива отъ о-
нѣзи коѣмъ бы почувствувалъ ако чу-
ше (Палмерстонъ) че ненадѣйны кланія
сѣмъ станѣли на кучетата, които об-
калятъ цариградскитъ улици. (Слу-
шайте, слушайте). Негли славолубіето
наимъ най голѣмото славолубіе може
най послѣмъ да са удовлетвори, а единъ
человѣкъ, колко-годѣмъ гордѣ, може най
послѣмъ да погдѣмъ сѣмъ прѣврѣніе на
онѣзи прѣстѣлленія и неправды, които
не може за дълго врѣме да отрича.

По сега какво е точното положеніе
въ което са намѣрени, и каквы мѣр-
кѣмъ трѣба да земемъ? Явно е че пра-
вителството е въ разногласіе съ наро-
дѣмъ. (Слушайте, слушайте). Прави-
телството слѣдува еще да пріятелству-
ва на Турцитъ — (слушайте) — и
то бы хванѣло истинѣмъ онѣзи пѣтъ,
който и въ мнѣлѣмъ, пѣтъ, който са
осѣди отъ народа. Земѣте прѣдъ видѣ
казаното отъ първыя министръ, когато
прѣди нѣколко дни говореше за сѣрб-
скитъ войнѣмъ. Не жалеше за неимъ, по-
имъ осѣждаше, осѣждаше имъ вай на-
надателно — (слушайте, слушайте) —
и туй осѣждане е естествено проис-
хожденіе отъ неговитъ къмъ Турціѣмъ
симпатіи. (Слушайте, слушайте). Зе-
мѣте прѣдъ видѣ словата на лорда
Дерби, които сѣмъ по умѣренни, повече
прѣдѣлѣмъ, повече сѣмъ согласны съ
неговъ характеръ, но и въ тѣхъ сѣмъ
никакъмъ знакъ отъ симпатіѣмъ
къмъ страждущитъ не ще намѣрите.
или пѣкъ осѣждане на силѣмъ отъ

коѣмъ пролѣзѣхъмъ нещастїи,
найте). И ако имате нуждѣмъ да
чите кои сѣмъ чувствата на пра-
вителството отъ чувствата на оныя
го поддържатъ, трѣба да прѣмѣ-
до писаното въ правителственитъ
чатѣмъ. Въ него ще видѣте че
шемо министерство е прѣ-турѣмъ,
найте, слушайте). Никакъ не
вижда странно това, защото ще
бѣде чудо ако случайно тѣмъ
станѣли въ редѣтъ на оныя
подвизаватъ за правдѣмъ и свобо-
(Слушайте, слушайте). Напрѣмъ
са сѣмъ сѣмъ и горчиво са прѣсмиш-
станѣлото промѣненіе въ общо
ніе и въ политикѣмъ, промѣненіе
то са разгласи отъ триста и
милитъ по всичкитъ сѣмъ. Не
та е, че другъ пѣтъ хванѣмъ
и другъ правителството. Азъ
че нищо подобно не са е случѣ-
тѣзи Държавѣмъ отъ врѣмето на
маторскій законопроектъ, когъ
Великитъ прѣдпріе едно ан-
маторско движеніе. Никакъ
заявленіе не са е случѣло
отъ правителството, коѣмъ
слѣднитъ тѣзи два мѣсѣца. (Слу-
те, слушайте.)

Не познавамъ никакво състо-
ловѣмъ, които да не са изразѣмъ
ху тоѣзи прѣдѣмъ. Казуваха
ната които са изрекохъмъ, бѣхъ
ны. Отъ помежду тѣхъ азъ
намъ в словото на г. Вакс-
Монтросъ и словото на еднѣмъ
днѣмъ отъ относително до моето
сѣмъ. (Слушайте). Може
да каже, че пѣкон отъ тѣхъ са
бы намѣрени съ партизанскы
по има и слова чудесны; азъ
намъ въ сѣмъ вѣстници еднѣмъ
во отъ Маркиза Ваотъ. Мислѣмъ
кой отъ насъ е прочелъ туй
забѣлжалъ сѣмъ единъ или
графа, и ако ми позволѣте, е
годареніе ще ви ги прочѣмъ,
тѣ думи пролѣзѣмъ отъ еднѣмъ
трїотъ и човѣкъ, който пѣтъ
къмъ сѣмъ политикѣмъ, по
тѣмъ на правителството, и
старѣе безъ сумнитіе да каже
е възможно по малко прѣмѣ-
водителитъ на партиѣмъ си.
жители, и онази частъ на сло-
у коѣмъ ми направи впечатлѣніе,
честь и на умѣтъ му и на сѣ-
му. Той казува: « гласѣтъ на
« обяви че, до колкото силата
« воляма, никой пѣтъ не ще
« подобни случки да са по-
« Лица отъ всяко мнѣніе и
« ко съсловіе, духовни отъ
« лигитъ са отличилъ въ туй
« нѣмъ и чрезъ рѣшенія и ме-
« убѣдилъ правителството за
« вска ясно и изрично щото
« цѣмъ да са отнеме всяка
« телна властъ въ оныя области
« са осигури свободата и
« вленіето на Христіанитъ.
« плѣканія). Послѣмъ казува: «
« чее особенѣмъ длѣжностъ
Англіѣмъ и англіѣмътъ народъ
« ради задѣлженїята си да
« Христіанитъ, които на 18
« отъ русското покровител-
« са пенѣсваніето, по планѣмъ
« намѣсваніето е нужно. До
« гліѣмъ правителство да от-
« кровителството си отъ Тур-
« Росіѣмъ не ще са забави да
« просѣтъ за освобожденіето
« тѣмъ еднѣмъ плѣмъ » (Рѣжкопѣ-
А на друго мѣсто пакъ казува
« коѣмъ за страхѣмъ да не
« пѣтъмъ на русскы нападенія
« мамъ тоакосъ убѣжденіе
« на тѣзи Държавѣмъ (на Англіѣмъ
« то и три пѣти ако да бѣше
« на Росіѣмъ, отъ колкото е днѣмъ
« не бы могла въ нищо да
« Англіѣмъ. » А и ако прѣдѣмъ
избере между оставаніето на
Херцеговинѣмъ и Българіѣмъ на
женіето на Турцитъ и между
неніето имъ съ Росіѣмъ, « не
ме, казува, и Богъ да и е
мощъ. » Прочитамъ въ другъ
цѣлостѣмъ на Турціѣмъ: —
неимъ са разбиране, казува,
ніето на всякъ другъ силѣмъ
ніето на крѣпѣжѣмъ на
всяко бы било добръ; по
лостѣмъ на Турціѣмъ значи онѣзи
турскитъ силѣмъ надъ онѣзи три

за да поддържат на дапци. граби-
тельства и оскърбления, и ако Англия
е отговорна за тях, тука ще са по-
дигне гласът от таквото негодование,
против което никое правителство не
ще може да устои.» Оуи което са
иска е, християнското население въ
областите Босна, Херцеговина и Бъл-
гария, да получи административни
автономии, да бъдат даждат у-
чредени и определени предварително,
да бъдат свободни и от Турция
и от турското правителство. Всички
Виги и Тори, и духовни и не,
съгласни са колкото за това. Колкото
за тоя въпрос венчки партии, без да
насилват никой въ началата които е
съдвужала во всичкият си живот, съ-
напълно съгласни въ това. Поддигна-
тият симпатии към едно християнско
общество, към едно общество чело-
веческо, съ по горни от всякъ свърз-
ка и задължение, тъ съ по горни от
всякой съюз и всяко партизанско
прѣдание.» (Удобрилия).

Въ последне време имамы едно
слово, изречено от г. Стафорд Пор-
котъ, който ни казува, че Англия има
управлението, ако въ разстоянието на
развитието на работитъ Англия и да
са виждаше че има никакво управле-
ние, но са противеше и заплашваше—
(слушайте, слушайте) — защото са
спротивиха на прѣдложенията на Си-
литъ, и испрачанието на онѣзи стра-
нни флотъ въ устието на Дарданелъ-
те, ако и да не щатъ да са сматра
така, при всяко това то бѣше за-
плашване. Но нека управлява.

Но са противиха ако прѣдлагатъ да
имамы управлението въ политическа
младост и свобода; нека съкъсами си-
оменята си съ единъ Силъ, който
всяка подчинена ней земля проклампа.
Нашата длъжност е вече, мислѣмъ, из-
вѣстна, ако искамы да омыемъ рѣцѣ-
тъ си отъ всички тѣя дѣла. А ако,
было поради трактатъ отъ 1856, бы-
ло поради прѣговоритъ въ последнитъ
тѣзи мѣсецы е невъзможно на прави-
телството да омые рѣцѣтъ си отъ
всичкиятъ тоя въпросъ, тогазъ, мы-
слѣмъ, наша длъжност е да настоямъ
за новъ единъ политикъ, и ако съще-
ствува правителството, ако работи то
и управлява, длъжно е рѣшително да
управлява и да даде на политикатъ
си таква напращаніе, каквото му по-
сочва прѣстътъ и гласътъ на народа.
Ако е направило вече това, ако сло-
вото, което въ последне време изрече
първыйтъ министръ, е означавало че
има симпатии къмъ нашитъ идеи, сим-
патии къмъ угнетяванитъ народы, то-
газъ на върно бы могло да спечели из-
ново довѣріето на народа. (Слушайте,
слушайте). Но то слово нѣтъ противо-
положното на това слѣдствие. За лич-
ности и частни идеи на лорда Дерби
имамы много доказателства. Имамы
словата му, които е изрекълъ прѣди
дванадесетъ години пѣщо, и нѣкои у-
ломки отъ които видѣхмы въ много
вѣстники. Неговото мнѣніе по онѣи
време, до колкото можъ да разберъ
отъ словата му, бѣше тѣкмо онѣи
мнѣніе, което изразихъ азъ върху
цѣлѣйтъ истинный въпросъ. (Слушайте,
слушайте). А сега лордъ Дерби е
единъ отъ дванадесетѣтъ оныя го-
спода, които съставляватъ Парламен-
тътъ, и министръ на Царикатъ. Но
що да кажемъ за неговия началникъ?
Казувамъ че словото което изрече въ
последне време въ Айлесбурѣ бѣше
слово докато члѣно за английскитъ на-
родъ — (слушайте) — бѣше слово же-
стоко и остро противъ Сърбія и Бъл-
гария. (Слушайте). Искъ са есенно
свѣќване на Парламентътъ. Мислѣмъ че
никой нѣма право да е повече проти-
венъ на едно таквотъ свѣќване, отъ
колкото членовѣтъ на Парламентътъ—
(смѣхове); но и ако туй е пѣлно съ-
мѣнотіи, пакъ исканіето е устатно и
разуино. Министритъ сѣ въ разногласіе,
и първыйтъ министръ въ словото
си отпрати призователны думы къмъ
парода. А ако прѣдѣлеше за расту-
рѣніе, що може человекъ да очаква?
Мнозина быхъ са исключили, и за-
ложитъ политикъ на Държавитъ быхъ
потрѣбвали нови министри. Мислѣмъ,
че първыйтъ министръ, който изрече о-
нуи слово, направи жалостно дѣло;
мыслѣмъ че слѣдствие негово ще бѣде
щото общото мнѣніе да го върли отъ
вѣдичіето му и отъ властѣмъ кождо
еанимава (удобрилия). Нека свѣќа пар-

ламенты, нека свѣќа уставны събра-
нія, азъ са не двоумѣмъ за рѣшеніето
на странитъ. Жално е намъ, а жално
е и на странитъ за мислѣмъ нашъ
политикъ къмъ Турция. Жално е намъ,
а жално е и на странитъ за жертвы-
тъ и въ крѣмскитъ войнѣ. Не жела-
емъ нѣтъ да вѣземъ въ войнѣ за за-
щищаніе на Турция и не смѣмъ рас-
положени да вѣземъ въ войнѣ за за-
щищаніе на враговѣтъ на Турция. Нѣтъ
смы много далечъ отъ онѣзи
часть на свѣта. Никакъ пуждѣ нѣ-
мамы да испрашамы корабы и войскы
въ разстояніи отъ 3,000 милъ, за да
направимъ мѣстны прѣтѣния безъ
никакъ непосредственъ интересъ.
Ако го оставимъ на естественното му
теченіе, въпросѣтъ бы намѣрилъ отъ
самосебе си естественното си рѣше-
ніе. Но ако имамы свѣќване на Пар-
ламента, или растураніе негово и об-
щы избрания, политиката на Англия,
по мое мнѣніе, ще стане ясна; и съ
всичкитъ свободѣ казувамъ че тѣ ще
са изскаже съ всичкитъ официалности
и непрѣклонно мнѣніето на странитъ,
че никой пѣтъ съкровищата и крѣвѣта
на Англия не ще са прѣскатъ было
за, было противъ Турция, и че гла-
сѣтъ и на правителството и на Англия
ще са даде безпристрастно за правдѣ-
тъ толкозъ къмъ Християнитъ, колкото
и къмъ Мухамеданитъ; а Отоманска-
та сила ще са остави на судѣнитъ
кождо и е прѣдписалъ бойнитъ про-
мыслъ... (Голѣмы одобрилия).

Австрийскитъ печатъ за Источнитъ работы.

Фрамденбладъ, благосклонно
расположенъ къмъ разнасянитъ отъ
нѣколко време на самъ идеи за свѣ-
ќваніето на *една конференция за на-
редѣніето на Источныя въпросъ*,
мысли че тѣзи идеи не трѣба да са от-
вържѣны, но че Силитъ сѣ длъжны прѣд-
варително да са споразумѣтъ върху
основитъ и компетентностѣтъ на тѣзи
конференции.

«Една конференция, продължава той-
зи листъ, на който основата бы са
ограничавала еще отъ начало, не е
почти неосуществима, по тѣ бы да-
вала всякога затрудненія, защото безъ
сумѣніе никогъ не быхъ са съгласи-
ли колкото за въпросѣтъ кон Дър-
жавы ще имѣтъ право да земѣтъ у-
частіе въ конференціитъ. Петербург-
скій Кабинетъ ще прѣдложи явно е-
динъ видъ върховне съдилище, отъ
което естествено ще са исключи Тур-
ция. Отъ другъ странъ другъ Каби-
нетъ мыслѣтъ че, ако стае конфе-
ренция, всичкитъ подписавши прина-
ския трактатъ Силы, слѣдователно и
Турция, трѣба да земѣтъ участіе въ
ней, а то начинъ мыслѣние бы былъ
по съгласенъ съ пріетото никакъ на-
чало отъ вѣснскитъ Конференціи. То-
гава ще остане въпросѣтъ за учас-
тіето на Сърбія и на Чернъ Гора.
Портата ще са противи категорически,
и за това нѣма никакво сумѣніе, що-
то Сърбія, като подвластна ней, да
участвува въ конференціитъ, а като
са земе прѣдъ видъ международното
право, никой не бы могълъ да откаже
това. Не е обаче тѣй и за Чернъ Го-
ръ, който Австрія вынуждѣ е при-
познавала като съвѣзмъ независимъ
Държавъ, и мѣчно бы было да са ис-
ключи тѣ отъ конференціитъ, ако
Турция са пріеме въ нея.»

Има прочее, както са вижда, въпрѣ-
дъ много спѣхы, толкозъ отъ дипло-
матическы странѣ, колкото и отъ стра-
нѣ на международното право, за нѣ-
тътъ който сѣ длъжны да съдвужатъ
по конференціитъ, тѣй що сумѣнѣ
но е да имъ може тѣ да са осмѣ-
ществѣтъ.»

Истинѣтъ вѣстникъ, като говори че
трѣба Силитъ *изобщо да призвѣжатъ
Турция* и да са испратятъ въ тур-
скитъ воды европейскитъ флоты въ
видъ на заявлѣніе, казува: Прѣдъ
днешното поведение на Портѣтъ и
отказваніето и да пріеме прѣдложения-
та на Англия, австрийското правител-
ство счита за пропадѣло дѣлото на
порѣдѣствуваніето, и слѣдователно ди-
пломатическото дѣйствиуване за свѣрше-
но. Австрийското правителство забѣ-
лѣжава това съ присѣрбіе, защото ми-
ролюбивѣнитъ неговѣ распоряженія
и силното му желаніе за опазваніето

на съществующий редъ на работитъ
въ Истокъ са изскажѣ толкозъ ясно,
щото е невъзможно да са прѣтъжу-
ватъ. Но работитъ говорятъ, и невъз-
можно е што австрийското правител-
ство да ги не земе во вниманіе.

Портата оправдава отвѣрляніето на
толкозъ умѣренитъ прѣдложения отъ
Европѣ съ непрѣодолимый ужъ на-
тискъ, който търпи отъ чрезвѣрного
раздраженіе на Мюсюлманитъ. Но и
Росія призовава вниманіето на Са-
литъ върху раздраженіето, което вла-
дѣе у русекитъ народъ, а Европа не
може да отдаде по малко значеніе на
призованіето отъ Росіи отъ колкото
на онѣи отъ Турция. Въ таквотъ
положеніе на работитъ двойна длъж-
ност са налага на Европѣ: да даде
край на сѣрбско-турскитъ войнѣ и да
прѣдвари руско-турското съблѣску-
ваніе. Тѣ е принудена да прѣдпріеме
туй дѣло, когато Турция, чрезъ от-
вѣрляніето на усмѣдата за миръ, е
во всяко повинна прѣдъ Европѣ. Не
е възможно да избѣгнемъ слѣдствіята
отъ туй събитіе.

Повтарамъ да кажемъ че, австрий-
ското правителство е длъжно да са-
мѣтъ по пуждѣ дипломатическото дѣ-
йствиуване като свѣршено по насто-
ящему, и че никакво значеніе не може
да отдаде на случайнитъ контра-прѣд-
ложения отъ Портѣтъ, нито на ми-
мытъ рѣшоры съ които са падѣ да
повѣрие благополучіето и мирѣтъ на
християнскитъ си подданни. Отъ се-
га на тѣтъкъ нешето правителство е
длѣжно да са споразумѣтъ съ другитъ
Силы колкото за мѣркитъ които трѣб-
ва да са земѣтъ за да са насилъ
Турция, която постоянно са противи
на волѣтъ на Европѣ, да даде това
що отказва днесъ на дипломатитъ и
на думытъ на Държавитъ. Една тол-
козъ серіозна постѣпка може да стае
само отъ съединенъ Европѣ. И нечо
са захванѣхъ прѣговори между Ка-
бинетитъ за единъ таквъ постѣпкъ;
а нѣтъ мислѣмъ че Силитъ сѣ длѣжны
да осветимъ дѣйствиуваніето си чрезъ
едно общо призованіе, което можеше
да са съдружи отъ заявлѣніето на флотъ-
титъ. Ако броннитъ корабы на не-
стътъхъ Силы са прѣдставѣхъ покрай
византийскитъ палаты, това бы усми-
рило като съ матѣкъ раздраженіето на
Старитъ Турцы, отдало бы на Хри-
стианитъ на Истокъ сигуранѣніятъ отъ
кождо са лишаватъ, а и разбрали бы
и правителството и народѣтъ турскы
нуждѣтъ да даждѣ това що искатъ
отъ тѣхъ. Нѣтъ сматрамъ за бесполез-
нѣтъ всякъ другъ постѣпкъ: евангели-
то на знамената на шестѣтъхъ Силы
въ Въспорѣтъ ще надѣе на съпроти-
вленіето на Мюсюлманитъ. Водимы
отъ туй убѣжденіе нѣтъ вървѣмы че Силы
тѣе са споразумѣтъ за туй морско
заявлѣніе, чрезъ което свѣтътъ може да
избѣгне отъ ужастѣтъ на войнѣтъ.

Австрія, като е дала на свѣтътъ
толкозъ примѣры отъ умѣренности и
добръ волѣмъ, прѣбѣва съ жалостъ до
крайнитъ мѣркъ, но може да направи
това съ убѣжденіе, че нейното прави-
телство нищо не е прѣнебрежѣло за
да отбѣе съ миролюбивы средства на-
выгъ опасності, които можѣтъ да про-
излѣжѣтъ отъ смущеніята въ Балкан-
скыя Полуостровъ. Върху Портѣтъ
прочее само, а не върху Европѣ па-
да отговорностѣтъ за неосуществені-
ето на тѣзи намѣренія.»

Прессата като зема прѣдъ видъ
вѣдунаніето въ Влада, което тѣ
смагратъ като че може да доведе на
дневный редъ гръко-источный въпросъ,
свѣтъва Портѣтъ, на който най-
първата длъжност трѣба да бѣде по-
мирѣваніето на възбунтуванитъ обла-
сти, да прѣдвари чрезъ благоразумны
мѣркъ што Тессалия и Ипиръ да не
станѣтъ втора България, и да даде на
Кританитъ праведнитъ имъ поканія.

Таблазъ тогазъ само пріема
идеитъ за конференция, когато не
остане никакво друго средство за ми-
рѣтъ. Една конференция, свѣќана въ
днешнитъ обстоятелства, бы знамену-
вала, спорѣдъ тойзи вѣстникъ, смѣрно
осажданіе на Турция.

Моргенштернъ казува: «Каквы-
то и да бѣждѣ новитъ удивленія ко-
то ви запазва Источный въпросъ,
каквыто и да бѣждѣ плановѣтъ на Рос-
іи, върното е че графъ Андранъ не е
направѣлъ до сега никакъ погрѣшкъ.

Английското Правителство за работитъ въ България.

Министерство на Внѣшнитъ дѣла.
Септем. 21.
Лордъ Дерби, г-ну Елмюу.

Господине,
Цариконото правителство пріе на 14
Септем. писмата ви отъ 5 т. и подъ брой
964, между които има и прѣписъ отъ
изложеніето на г-на Баринга за пѣтъ-
дованіята му на станѣлитъ въ постѣдѣ
време свѣршѣнія прѣзъ Християнитъ въ
България.

Отъ изложеніята на г-на Баринга,
които Ваше Прѣвѣходителство неспрово-
дихте, цариконото правителство очаква-
ше да чуе, че извършенитъ отъ турскы
Башибозуцы и Черкезы свѣршѣнія сѣ
были напѣтны много голѣмы, и сѣ жа-
лостъ вижда отъ настоящето общо изло-
женіе, че тѣмъ прѣдположенія сѣ свѣ-
ршенію подтвърждаватъ.

Ако много отъ обнародуванитъ раз-
сказванія и да са доказѣхъ безосновны,
нѣма никакво сумѣніе, че поведеніето
на главногъ управленіе въ Одринѣ, ко-
то е заповѣдало общото обрѣжѣваніе на
Турцитъ, прѣдизвикало е събиранието на
четы отъ убійцы и разбойници, които,
подъ прѣдлогъ да потыкѣтъ въстаніето,
имали сѣ намѣреніе да извършатъ такъ-
вызъ прѣбѣжническы дѣла, които г-нъ
Барингъ праведно описѣва като най от-
вратителны злодѣйства, таквызъ злодѣй-
ства които очернѣхъ историкѣтъ на на-
стоящето столѣтіе.

При всяко това ясно са вижда сега
че не само сѣ твърдѣ обвинително раз-
подуше повечето отъ областнитъ начал-
ства сѣ допустѣли и емоогныли въ тѣи
насилствѣ, но че и ни най малко или
нищо не е станѣло за удовлетвореніе на
пострадавшитъ, защото, когато отъ една
странѣ 1956 души Българи сѣ са хва-
дѣли като обвинявани въ изстѣпническо
дѣвиеніе, което никогъ не е взело
опасенъ характеръ, отъ другъ, нѣтъ е-
динъ отъ оныи купъ убійцы на безорѣж-
ны мѣжѣ, жени и дѣца не са е наказѣтъ.

Види са напѣтнѣкъ за властѣта на В.
Портѣ са е злоупотребила и че турско-
то правителство въ Цариградъ не е зна-
ло истиннитъ за това що е извършено.
Инакъ, въ никаквъ случай не може
цариконото правителство да прѣдположи
за възможнотъ това, гдѣто В. Портѣ на-
градѣ съ почестѣи и орденѣ таквы чело-
вѣкы, които докарахъ ерамъ и безче-
стіе на турскитъ Държавѣ и ихъ повре-
дихъ еще.

Кланіето въ Батакъ са поменува че е
станѣло на 9-и мѣсѣлаго Май, по до
21 Юли са прѣдставѣла като да са не
знае или да са прѣзира еще отъ Пор-
тѣтъ, и събѣгнѣтъ въ туй кланіе никакъ
са не изпасае на нѣтъ до прѣди откы-
наніето имъ отъ г-на Баринга. Отъ туй
наложеніе са вижда, че 80 жени и дѣ-
войкы сѣ были отнедѣны въ турскы се-
ла (което по име са посочѣтъ), и въ
тѣзи села стоѣтъ тѣ еще; че тѣлата на
убитѣтъ жертвы сѣ лѣжѣли непогребѣны
еще когато той е обхождѣлъ, и че нѣщо
не е станѣло за намѣрѣване и наказа-
ваніе на прѣбѣжничѣтъ.

За излизаніе считамъ да поменувамъ
тука подробно разнитъ отдѣленія отъ
изложеніето на г-нъ Баринга, въ които
ясно са показѣва каквы работы отъ дѣй-
ствителнѣ фанатизмъ и грабежъ сѣ са
извършили у жителитъ на тѣзи нещастнѣ
области.

И даже и до днесъ еще не е станѣло
никакъ серіозно стараніе за поправле-
ніе на повредитъ и за получѣваніе на си-
гуранѣніятъ на тозъ народъ; откарѣнитъ
добытъхъ и разграбенѣтъ стоки не
сѣ са повержили еще; кѣжѣтъ и черквы
стоѣтъ на развалины; народѣтъ са
измѣжѣ отъ бѣдності; индустріята и зе-
мѣдѣліето са занемарѣхъ, и останѣлитъ
живи христіане селяне никакъ не намѣрѣ-
ватъ себе си осигурѣны, като са боѣтъ
да не бы да падѣ и върху тѣхъ кре-
бѣитъ на кланіето.

Насилствѣ, както каза мюдириитъ
на Авратъ-Аланъ (Коприлица), слѣду-
ватъ еще, а Портѣ са вижда слаба или
че не имѣ.

Извѣстѣхъ вече на В. Прѣвѣходител-
ство възбужденото у народѣтъ на Великъ
Британіи праведно негодование отъ об-
народуванитъ разсказванія за тѣи свѣр-
шѣнія, и никакъ не са сумѣваѣтъ че
сѣжѣнто чувство владѣе и по венчѣмъ Е-
вропѣ.

Портѣта не може да са сѣрди на об-
щото мнѣніе въ другитъ Държавы, нито
да прѣдпотожи че правителството на
Великъ Британіи, или нѣкои отъ по-
дписавшитъ Парижскыя трактатъ Силы
може да покаже равнодушіе къмъ стра-
даніята на Българитъ селяне при из-
бухваніето на туй нещастно звѣрство;
никоя политическа теорія не бы оправ-
дала като търнимъ таквызъ дѣла, а най-
първото условіе за наредѣніе на сѣжѣ-
стующитъ высѣцы въпросъ е, разбира-
са, удовлетвореніето на пострадавшитъ на по-
страдавшитъ и осигурѣваніето на тѣхното
за напредъ спокойствіе.

ага и другитъ общественѣ служители,
лошото поведеніе на които извѣсти г-нъ
Барингъ.

Въ името на царикѣтъ и на нейното
правителство, выи ще постоянствувате
въ въпросѣтъ за обезпечѣваніето и от-
дѣваніето на правосѣдіе, и ще спомогнете
както трѣба за скорото и изново на-
правѣніе на кѣжѣтъ и черквытъ, да са
даде потрѣбната помощъ за направи-
тъ на фабрикѣтъ за платѣне и другы про-
мышленны произведенія, и да са даждѣтъ
помощи на нещастнѣтъ въ бѣдності. Да
укажете прѣди венчѣкъ че е необходимо
нуждно да са знамѣрѣтъ оныи 80 жени
и да са поверѣтъ на домохѣдѣята си.

Да настояте еще што да са накажѣтъ
примѣрно на мѣстото обвинѣнитъ въ тѣи
свѣршѣнія, както и оныи които сѣ взе-
ли участіе въ тѣхъ, и што, прѣвъзведе-
нитъ на чинѣве и награденитъ съ орденѣ,
нѣдѣствіе на лошето си поведеніе, да са
осаждѣтъ и да са снемѣтъ отъ чинѣветъ
си, защото, ако не стане това, не може
нищо общото довѣріе да са повѣрие. (Отъ
тѣзи точѣкъ зрѣніи не бы было излизаніе,
като мѣркъ прирѣжѣна и които никакъ
не дава работы на възможнитъ за въ
будущее общы рѣшенія отъ Силитъ, да
укажете че бы было добро това, дѣто
смущеніята области да са поставятъ подъ
надзорѣтъ на единъ дѣятелъ и
за това отпѣрѣдѣлиятъ надзорѣтъ който,
ако не е Христіанитъ, да има христіанни
свѣтънны и да са радува на довѣріето
на христіанскитъ населенія.

В. Прѣвѣ. Можете еще лото да осаж-
дите немареніето на мѣстнитъ власти и
нечетностѣтъ на Бѣдѣ-ефендѣното изло-
женіе, което, ако и да са събѣди офи-
циално на Силитъ, никакъ достовѣрно са
не показѣва сега.

За да са разберѣтъ добръ прѣдложе-
ніята ви, можете, слѣдъ аудіенціитъ при
Султана, да дадете на Великъ Везырѣ
едѣкъ нотѣ, който да обезѣа мыслѣтъ,
което по цариконото желаніе ете пріели
заповѣдъ да съобщите на Н. В. Султана.

Оставамъ и пр.

(Подп.) Дерби.

Дописки на «Напрѣдѣтъ».

Одринъ, 30 Септем. 1876.

Господине Редакторе,
Отъ денъ на денъ по застрашително става
положеніето на всички ни. Турцитъ гоно-
рѣтъ вече на всякъдѣ че *не искѣтъ
слуритъ*. Софитъ, агитъ и бевѣтъ вѣжѣ-
ватъ невявѣтъ къмъ Християнитъ; за това
и не знаемъ като замѣримъ да ли ще о-
сѣлнемъ. Говорѣ са изъ гридѣтъ ни че Н.
Прѣвѣ. Асимъ наша прѣди едѣкъ седмѣтъ
хванѣлъ прѣзъ тайнѣтъ си позиціи около
20 башибозуцы и софты, обрѣжѣны въ дѣ-
мѣтъ, като са готѣли нѣкъшъ пощѣ да зах-
ванѣтъ кланіето на гурѣтъ. Асимъ наша нѣ-
пѣталъ, като са научѣваѣтъ отъ върно мѣс-
то, че оне 100-150 были готови заедно съ
хванѣтитъ да извършатъ прѣдѣлѣнитъ
си планъ! Всичко това са прѣдварѣ по на-
стоѣщему, благодареніе на дѣятелностѣтъ на
Асимъ наша.

Силѣта страдатъ безмѣрно. Помощъ отъ
никѣдѣ. Пакъ повтарямъ да кажимъ, че е о-
пасно положеніето на всички христіанѣ, и
особено на Българитъ. Вчера едѣлъ Турцитъ
уби въ сѣрѣдъ градѣтъ — въ главнѣтъ у-
лицѣ — близо при моста, едѣкъ момѣкъ отъ
арменскѣ народности. Причината на това у-
бѣіетно бѣла, казуватъ, че момѣкътъ пушѣлъ
тюгонъ (цигара) близо до Турчина, а като
този послѣдний былъ терекѣи, ударѣа мо-
мѣкътъ не на шегѣ, спуска го въ грѣнду-
ля и го ударѣа въ земѣтъ. Това са случѣ
въ прѣстѣтіето на забѣтіа и на много-
броенъ народъ. Голѣмо негодование са усѣти
у всички народности; Турчинѣтъ са взе подъ
аиторѣ. Други Турци засѣпѣствѣвали
че отъ дѣмъ (аполексіа) падѣлъ убитѣтъ.
Арменскій владѣка направи тутакси потрѣб-
нитъ бѣтъжѣ на Н. П. Асимъ наша.

Други Турци прѣзъ смѣшитъ денъ са
впушѣтъ върху едѣно Българѣ, въ Ази-паша
(главната царина), за да го прѣбѣтъ, за-
щото, като открадѣлъ нѣколко чѣпѣ кѣрпи
отъ единъ дюкѣнъ, Българѣто обидѣло на
прѣдѣлѣтъ, който му былъ прѣнтѣлъ. Бла-
годареніе на нѣкои Арменцы, тѣ запѣзѣли на
странѣ Българѣто и работѣта са ограничи
до тѣмо.

Потрѣбно е царското правителство по-ско-
ро да вземе мѣркъ за да испрати поѣсѣкъ да
пази живота на христіанитъ, никакъ, никой
не знае що може да са случѣ!

Санвентъ, 30 Септем. 1876. — Госпо-
дине Редакторе, — Колкото отъ едѣкъ странѣ
высокославяно кар. правителство желае ти-
шѣнитъ и спокойствіето на царскитъ по-
данницы, колкото и да глѣдали нѣтъ пѣсѣс-
кы да са покажемъ каквыто смы си, итри
и покорни раби на Н. В. Султана; толкозъ
отъ другъ сѣрдѣшето нѣ са кѣса, като глѣ-
дамы и чувѣмы каквы дѣла са извършѣватъ
надъ христіанитъ отъ сѣдѣтитъ на Турци,
дѣла, които никакъ не сѣ събѣрѣны съ за-
конѣтъ и съ волѣтъ на нашия възлюблен-
ный господарь Султанъ Абдулъ Хамѣда. Чу-
ламы выи, казувамы, опакѣваніе отъ кѣлѣто
селско населеніе, за гдѣто не може да бѣде
сигурно нѣтъ за имѣта си, нѣтъ за жѣноѣта
си, нѣтъ за чѣстѣтъ си: Обори, убѣіетна и
непѣкътъ видъ прѣтѣсненіе и злоупотребе-
ніа; сѣ едѣкъ рѣчи, зато выѣто да прѣстане,
изъ денъ въ денъ са увеличѣва.

Ето на едѣна отъ жалостнитъ главы: Е-
динъ керванъ отъ 14 души арабѣдинъ Бъл-
гари, като са заврѣзѣли отъ Бургасъ, меж-

